

sum Dominum nostrū. R. Amen.

Dum benedicit incensum, Acoluthus assumens de carbonibus benedictis ponit in thuribulo. Finita vero benedictione incensi, Sacerdos incensum & ignem benedictum aspergit aqua benedicta: & de nauicula posito incenso in thuribulo, inde adoleat praedicta grana incensi & ignem benedictum. Interim omnia luminaria Ecclesiæ extinguitur, ut de igne benedicto postmodum accendantur.

Deinde Diaconus indutus dalmatica albi coloris, accipit arundinē cum tribus candelis in summitate illius triangulo distinctis. Praecedit thuriferarius cu[m] acolutho deferente in vase quinque grana incensi. Sequitur Subdiaconus cu[m] cruce, & Clerus per ordinem: deinde Diaconus cu[m] arundine, post eum Celebrans. Cum Diaconus ingressus est Ecclesiā, inclinat arundinem, & Acoluthus deferens candalam accensam de novo igne, accen-

dit vnam ex illis tribus candelis desuper positis: & Diaconus eleuans arundinem genufletit, similiter & omnes alij cum eo: & cantat solus **Lumen Christi.** R. **Deo grātias,** Procedens

deinde ad medium Ecclesiæ, ibi accenditur alia cedula: & iterum genuflexus ut supra, altius cantat **Lumen Christi.** R. **Deo grātias.** Tertio procedit ante altare, vbi accenditur tertia cedula, & rursus genuflexus ut prius, adhuc altius dicit **Lumen Christi.**

R. **Deo gratias.** Deinde dat arundinem vni Acolutho: & accipiens librū petit à Celebrante benedictionē, vt fit ad Euāgeliū: postea vadit ad pulpitū, & ponit sup eo librū, & incēsat. Ad exercitum Diaconi stet Subdiaconus cu[m] cruce & Thuriferarius: a sinistris duo Acoluthi, ille qui tenet arūdinē, & ali⁹ tenēs in vase quinq[ue]; illa grana incēsi benedicti figenda in cereo. Tunc surgentibus & stantibus omnibus, Diaconus cantat,

Xultet iam angēli ca turba cælorum:

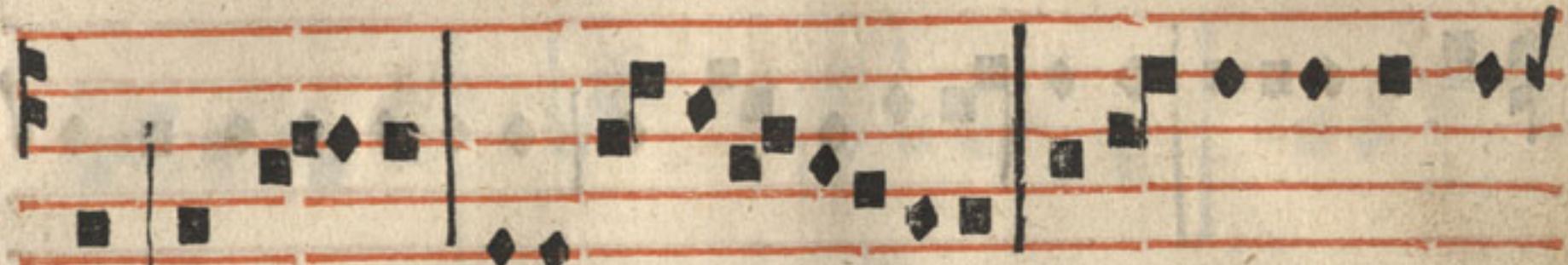
Exultet diuina misteria: & protanti regis victoria, tu-

ba īsonet salutāris. Gāudeat & tell⁹ tātis irradiāta fulgō,

ribus: & æterni Regis splēdōre illustrāta, to tī us or-

bis se senti at amisisse calí ginem. Lætetur & mater

Ecclesia tanti lúminis adornā ta fulgóribus: & magnis

populórum vó cibus hæc au la re sul tet. Qua-

própter astántes vos fratres charissimi, ad tam mirā hui⁹

sancti lúminis clari tātem, vnā mecū, quæso, Dei omni po-

tēntis misericórdiam inuoca tē: vt qui me non meis méri
 tis intra Leuitárum númerum digná tus est aggregāre:
 luminis sui clari tātem infundens, Cerei huius laudem
 implēre perficiat. Per Dóminum nostrū Iesum
 Christum filium suum: qui cum eō viuit & regnat
 in vni tāte Spíritus sancti, Deus. Per omnia se cu-
 la seculórum. Amen. Dóminus vobiscum

R. Et

R. Et cū sp̄iri tu tu o. **V.** Sur sum cor da. **R.** Ha-

bé mus ad Dóminum. **V.** Grá ti as a gā mus Dómino

De o nostro. **R.** Dig num & iu stum est. **V.** cré dig-

num & iu stum est, inuisibilem De um patrem omni po-

tētem, filiumq; eius vnigēni tum Dóminū no trū Iesum

Christū, toto cordis ac mentis affectu , & vo cis mīni-

stéri o per sonâre. Qui pro nobis ætérno patri Adç de

bitū soluit: & vēteris piā culi cautō nem piō cruō re

detér si. Hæc sūt enim festa Paschalia, in quibus ver9 ille

Agn9 occiditur, cuius sanguine postes fidē lium cōsecrā

tur. Hæc Nox est, in qua primū patres nostros filios

Israél eductos de Ægypto, mare rubrū, sicco vestigio

transire fecisti. Hæc igitur Nox est, quæ peccatórū te ne-

bras, colūnæ illuminatione purgauit. Hæc nox est, quæ hō

die

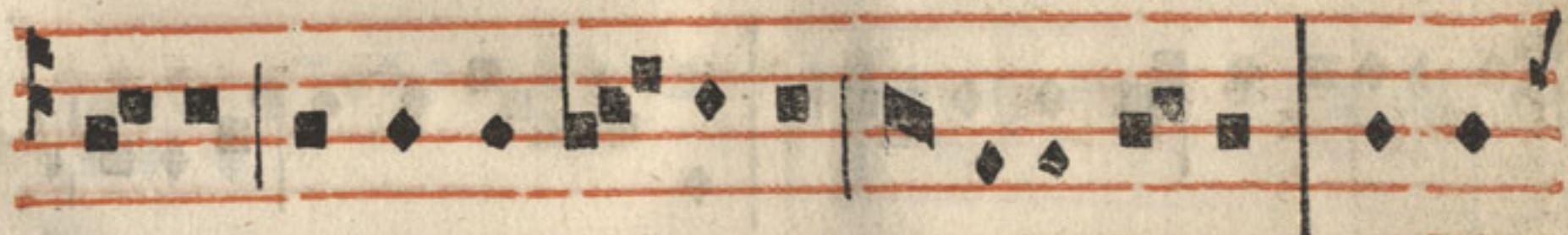
die per vniuersū mūdū, in Christo credētes à vitijs sæ-

culi, & caligine peccatórum segregatos, redditgrátiæ

so ciat sanctitáti. Hæc Nox est, in qua destructis vinculis

mortis, Christus ab inferis victoria ascen dit. Nihil

enim nobis nascipró fuit, ni si rédimi profu'isset

Omira circanos tu æ pie tātis dignatio. O inæstima-

bilis diléctio charitatis: vt seruū redímeres si lium tra-

didisti. O certe necessariū Adæ peccatū, quod Christi

morte delē tū est. O felix culpa, quæ talē ac tantum me-

ruit habére redēptōrem. O ve rē beāta Nox, quæ sola

méruit scire tempus & horam in qua Christus ab inferis

resurrexit. Hæc Nox est, de qua scriptū est, & Nox sicut di

es illuminabitur: & Nox illuminatio mea in de lī ti js

meis. Huius igitur sanctificatio Noctis, fugat sce le ra,

culpas lauat: & reddit innocentia lapsis, & mæstis læti-

tiam. Fu gatô dia, concordiam parat, curuatim-

Hic Diaconus infigit quinque
grana incensi benedicti in Cereo
in modum Crucis.

peri a.

In huius igitur Noctis gratia, suscipe sancte Pater

incensi huius sacrificium vespertinum: quod tibi in hac

Cerei oblatione solenni, per ministrorum manu de operi-

bus apum sacro sancta reddit Ecclœ si a. Sed iam

colūmnæ huius præcōni a nō uimus, quam in honō rem

Hic Diaconus accedit Cereum.

De i rūti lans ignis accedit.

Qui licet sit diuīsus in partes, mutuāti tamen lūminis

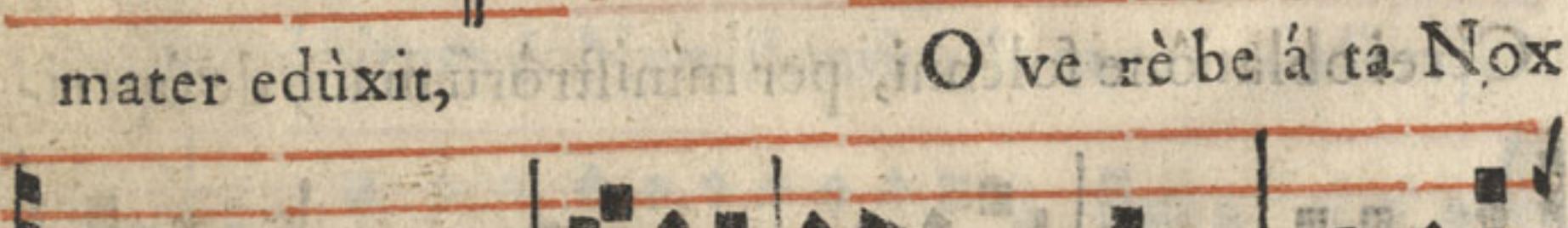

detrimenta non nouit. Alii tur enim liquantibus ce-

ris, quas in substāntiam pretiosæ huius lámpadis a pis-

Hic accen-
duntur lá-
pades.

mater edūxit,

O ve rē be á ta Nox

quæ ex poliāuit Ægyptios, di tā uit Hebræos. Nox in qua-

terē-

terrénis cælestia, humánis diuīna iungūtur. Oramger-

go te Dómine: vt Cére us iste in honôrem tui nôminiscô

secrâtus, ad Noctis huiusc aliginê destruéndâ inde ficiēs

per seuéret. Et in odórē sua uitâtis accépto, super nis lumi

nâribus misceâtur. Flamas eius Lúcifer matu tñus

in uèniat. Ille, in quām, Lúcifer, qui ne scit oc-

câsum. Ille qui regressus ab inferis, humâno gêne ri

se rēnus il lūxit. Precāmur ergo te Dōmine: vt nos fa-

mulos tu os, omnēm̄q; clerum & deuo tī ssimum

pō pulum:vnā cum beatissimo Papa nostro N. &

Antistite nōstro N. quiē te tēpo rum cōcēssa:in his

Paschalibus gāudijs, assīdua prōctetione régere, gubern-

nā re, & conseruāre dignēris. Respice étiam ad deuo-

tissimū Regē nostrū N. cuius tu Deus de fide-
rij

rij vo ta prænōscēs: ineffa bi li pietātis, & mi se-

ricōr diæ tuæ mūne re, tranquillū perpè tu æ pa-

cis acōmmoda: & cæ lēstem vi atō ri am cum om-

ni pō pulo su o. Per eūndem Dōmīnum nostrū

Iesum Christum filiū tuū: qui tecum viuit & regnat in v-

nitāte spirit⁹ sācti De⁹: per ómnia secula seculōrū. Amē.

Completa benedictiōne Cerei, dia-
conus, depositis albis, sumit violacca
paramenta, & vadit ad Celebrantem.
Postea leguntur Prophetiæ sine titu-
lo; & in fine Prophetiarum dicuntur
orationes modo subscripto.

Prophetia prima.

N principiō creāui-
Deus cœlum & ter-
ram. Terra autem e-
rat inānis, & vacua:
& tenebrae erant su-

per faciem abyssi: & Spiritus Domini ferebatur super aquas. Dixitque Deus. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem, quod esset bona: & diuisit lucem à tenebris. Appellauitque lucem, diem: & tenebras, noctem. Factumque est vespere, & mane, dies unus. Dixit quoque Deus. Fiat firmamentum in medio aquarum: & dividat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum: diuisitque aquas, quae erant sub firmamento, ab his, quae erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocauitque Deus firmamentum, cœlum. Et factum est vespere, & mane dies secundus. Dixit verò Deus. Congregentur aquæ, quæ sub cœlo sunt, in locum unum: & appareat arida. Factumque est ita. Et vocauit Deus aridam, terram: congregationesque aquarum appellauit maria. Et vidit Deus, quod esset bonum: & ait. Germinet terra herbam virentem, & facientem semen: & lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semet ipso sit super terram. Et factum est ita. Et protulit terra herbam virentem, & afferentem semen iuxta genus suum, lignumque faciens fructum, & habens unum quodque sementem secundum speciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Factumque est vespero, & mane, dies tertius. Dixit autem Deus. Fiant luminaria in firmamento cœli, & dividant diē ac noctē: & sint in signa & tempora, & dies & annos: ut luceat in firmamento cœli,

& illuminent terram. Et factū est ita. Fecitq; Deus duo luminaria magna: luminare maius, ut præcesset diē: & luminare minus, ut præcesset nocti: & stellas. Et posuit eas in firmamento cœli: ut lucerent super terram, & præcessent diē ac nocti, & diuiderent lucem ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere, & mane, dies quartus. Dixit etiam Deus. Producant aquæ reptile animæ viuentis, & volatile super terram, sub firmamento cœli. Creauitq; Deus cete grādia, & omnem animā viuentem atq; motabilem, quam prodūxerant aquæ in species suas: & omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum: benedixitque eis, dices. Crēscite, & multiplicamini, & replēte aquas maris: auēsque multiplicentur super terram. Et factum est vespero, & mane, dies quintus. Dixit quoque Deus. Producat terram animā viuentem in genere suo: iumenta, & reptilia, & bestias terræ secundum species suas. Factumque est ita. Et fecit Deus bestias terræ iuxta species suas: & iumenta & omne réptile terræ, in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum: & ait. Faciamus hōminem à imaginem & similitudinem nostram: & præsit piscibus maris, & volatilibus cœli, & bestijs, vniuersaque terræ, omnique réptili quod mouetur in terra. Et creauit Deus hōminem ad imaginem & similitudinem suam: ad imaginem Dei creauit illū: masculum & fœminam creauit eos. Benedixitque illis

illis Deus: & ait. Crēscite, & multipli
camini: & replēte terram, & subiicite
eam: & domināmini pīscībus māris,
& volatīlibus cōeli, & vniuersis ani-
mātibūs, quāe mouentur super terrā.
Dixitq; Deus. Ecce dedi vobis omnē
herbā afferēntem semen super terrām
& vniuersa ligna quāe habent in seme
tip̄sis semēntē gēneris sui: vt sint vo-
bis in escā, & cunctis animātibūs terre
omnīq; vōlucrī cōeli, & vniuersis quāe
mouentur in terra, & in quibus est ani-
ma viuens: vt habeāt ad vescēndū.
Et factum est ita. Vidiq; Deus cun-
cta quāe fecerat: & erant valde bona.
Et factū est vēspere, & mane dies sex-
tus. Igitur perfecti sunt cōeli & terra,
& omnis ornatus eōrum. Cōpleteuit
que Deus die septimo opus suū quod
fecerat: & requieuit die septimo ab
vniuerso opere quod patrārat.

**Qua cōpleta sacerdos dicat. O rē-
mus. & Diaconus. Flectāmus genua.
Subdiaconus, L euāte. Ocatiō.**

Deus, qui mirabiliter creasti hō-
minem, & mirabilius redemisti:
da nobis, quāsumus, cōtra oblectamē-
ta peccati, mentis ratiōne persistere:
vt mereāmur ad æterna gaudia perue-
nire. Per Dōminum. **R.** Amen.

Prophetia secunda.

**Gene:
Cap.5.
& 6.** **N**. Oē vero cūm quingētōrum es-
set annōrum, genuit Sem, Chā,
& Iaphēth. Cumq; coxp̄issent hō-
mines multiplicari super terram, &
filias porcreassent: videntes filij Dei
filias hōminum quōd essent pulchræ,
acceperunt sibi uxores ex omnibus

quas elegerant. Dixitq; Deus. Non
permanēbit sp̄ritus meus in hōmine
in ætēnum, quia caro est: eruntq; dies illius centum viginti annōrum.
Gigantes autem erant super terram
in diēbus illis. Postquam enim ingrē-
si sunt filij Dei ad filias hōminum, il-
læque genuerunt: isti sunt potētes à
seculo viri famosi. Videns autē Deus
quōd multa malitia hōminum esset
in terra: & cuncta cogitatio cordis in-
tentia esset ad malum omni tempore:
pœnituit eum, quod hōminem feci-
set in terra. Et præcauens in futūru, &
tactus dolōre cordis intrinsec⁹, Delē-
bo(inquit) hominē quem creavi, à fa-
cie terre, ab hōmine vsq; ad animan-
tia: à réptili vsq; ad vōlucres cōeli. Pœ-
nitet enim me fecisse eos. Noē verō in-
uēnit grātiā corā Deo. H̄z sunt gene-
rationes Noē. Noē vir iustus atq; per-
fectus fuit in generatis tibūs suis, cū-
Deo ambulauit. Et genuit tres filios,
Sem, Chā, & Iaphēth. Corrupta est
autem terra coram Deo, & repleta est
iniquitate. Cumq; vidisset Deus ter-
rā esse corrūptam (omnis quippe ca-
ro corruperat viam suam super terrā)
dixit ad Noē. Finis vniuersae carnis ve-
nit corā me: repleta est terra iniquitā-
te à facie eōrum: & ego disperdā eos cū
terra. Fac tibi arcām de lignis levigā-
tis. Mansūculas in arcā facies: & bi-
tūmine līnies intrinsecus, & extrinsecus.
Et sic facies eam. Trecētōrum
cubitōrum erit longitudo arcē: quin
quaginta cubitōrum latitudo: & tri-
ginta cubitōrum altitudo illius. Fenē-
strām

stram in arca facies : & in cūbito consummabis summitatem eius. Ostium autem arcæ pones ex latere deorsum. Cœnacula & tristega facies in ea. Ecce ego adducā dilūuij aquas super terram: vt interficiam omnē carnem, in qua spiritus vitæ est subter cœlū: & vniuersa quæ in terra sunt, consuméntur. Ponāq; fœdus meum tecum: & ingrediēris arcam tu & filij tui, vxor tua & vxores filiorū tuorum tecum. Et ex cū etis animantibus vniuersæ carnis bina inducis in arcam, vt viuant tecum: masculini sexus & fœminini. De volubribus iuxta genus suū, & de iumentis in genere suo, & ex omni réptili terræ secundū genus suū: bina de omnibus ingrediētur tecum, vt possint vivere. Tôlles igitur tecum ex omnibus escis quæ mandi possunt, & comportabis apud te: & erūtam tibi: quā illis in cibum. Fecit ergo Noë omnia quæ præcéperat illi Deus. Eratq; sexcentōrum annōrum, quando dilūuija quæ inundauérunt super terrā. Rupti sunt autē omnes fontes abyssi magnæ & cataractæ cœli apertæ sunt: & facta est pluia super terrā quadraginta diebus & quadraginta noctibus. In articulo diēi illius ingressus est Noë, Sem, & Châ, & Iaphéth filij eius, vxor illius, & vxores filiorū eius cū eo in arcam: ipsi & omne animal secundum genus suū, vniuersaq; iuméta in genere suo, & omne quod mouetur super terrā in genere suo, cunctūque volatile secundum genus suum. Porro arca ferebatur super aquas. Et aquæ prævaluérunt

2.7:

nimis super terram: opertique sunt omnes mótes excelsi sub vniuerso cœlo. Quindecim cūbitis fuit altior aqua super montes quos operuerat. Consumptaque est omnis caro, que mouebatur super terram, völucrum, animalium, bestiarum, omniumq; reptiliū quæ reptant super terrā. Remansit autē solus Noë, & qui cum eo erant in arca. Obtinueruntq; aquæ terram centum quinquaginta diēbus. Recordatur autem Dóminus Noë, cunctorumque animalium, & omniū iumentorum quæ earnt cū eo in arcā adduxit spiritum super terram, & imminutæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi, & cataractæ cœli: & prohibitæ sunt pluiae de cœlo. Reuersæq; sunt aquæ de terra eūntes & redeūntes: & cœperunt minui post centum quinquaginta dies. Cumq; transissent quadraginta dies, apériens Noë fenestrā arcæ quam fecerat, dimisit coruum. Qui egrediebatur, & nō reuertebatur, donec siccarentur aquæ super terram. Emisit quoque columbam post eum, vt vidēret si iam cessassent aquæ super faciem terræ. Quæ cūm non inueniret ubi requiesceret pes eius, reuersa est ad eū in arcam. Aquæ enim erant super vniuersam terrā. Extenditq; manus, & apprehensam intulit in arcā. Expectatis autē vlt̄ra septem diebus alij, rursum dimisit columbā ex arca. At illa venit ad eū ad vespérā, portans ramū olivæ viréntib⁹ folijs in ore suo. Intellexit ergo Noë, quod cessassent aquæ super terram. Exspectauitq; nihil

hilominus septem diebus alijs: & emisit columbam, quae non est ultra reuerata ad eum. Locutus est autem Dominus ad Noe, dicens. Egrēdere de arca tu & vxor tua, filij tui, & uxores filiorum tuorum tecū. Cuncta animantia quae sunt apud te, ex omni carne tam in volatilibus quam in bestiis & vniuersis reptilibus quae reptant super terram, educ tecū, & ingredimini super terram. Crescite, & multiplicamini super eam. Egressus est ergo Noe & filii eius: vxor illius, & uxores filiorum eius cum eo. Sed & omnia animalia, iumenta, & reptilia quae reptant super terram secundum genus suum, de arca egressa sunt, Aedificauit autem Noe altare Domino: & tollens de cunctis peccatis & volucribus mundis obtulit holocausta super altare. Odoratusque est Dominus odorem suavitatis.

O remus. Hecdamus genua. *Ex.*

Leuate. *Oratio.*

Deus incommutabilis virtus, & lumen aeternum: respice propitiatus ad totius ecclesiæ tuæ mirabile sacramentum, & opus salutis humanae, perpetuæ dispositionis effectu tranquillus operare: totusque mundus experiatur, & videat: deiecta erigi, inuterata renouari, & per ipsum redire omnia in integrum, a quo sumpsere principium. Per Dominum.

Prophetia tertia.

G. 22. **I**n diebus illis: Tentauit Deus Abraham, & dixit ad eum. Abraham, Abraham. At ille respondit, Adsum. Ait illi. Tolle filium tuum unigenitum

quem diligis Isaac, & vade in terram visionis: & offeres eum ibi in holocaustum super unum montium quem monstrauero tibi. Igitur Abraham de nocte consurgens, strauit asinum suum: ducens secum duos iuuenes, & Isaac filium suum. Cumque concidisset ligna in holocaustum: abiit ad locum quem precepérat ei Deus. Die autem tertio eleuatis oculis, vidit locum procul: dixitque ad pueros suos. Expectate hic cum a sino: ego & puer illuc usque properantes, postquam adorauerimus, revertemur ad vos. Tulerit quoque ligna holocausti, & imposuit super Isaac filium suum: ipse vero portabat in manibus igne & gladium. Cumque duo pergerent simul, dixit Isaac patri suo. Pater mihi? At ille respondit. Quid vis filii? Ecce (inquit) ignis & ligna: ubi est victimæ holocausti? Dixit Abraham. Deus prouidebit sibi victimam holocausti, fili mi. Pergabant ergo pariter: ueneruntque ad locum quem ostenderat ei Deus: in quo adificauit altare, & desuper ligna composuit. Cumque colligasset Isaac filium suum, posuit eum in altare super struem lignorum. Extenditque manum & attulit gladium, ut immolaret filium suum. Et ecce angelus Domini de celo clamauit, dicens. Abraham, Abraham. Qui respondit. Adsum. Dixitque ei. Ne extendas manum tuam super puerum: neque facies illi quicquam. Nunc cognoui quod timeas Deum: & non pepercisti filio tuo unigenito propter me. Leuauit Abraham oculos, viditque post tergum arietem inter

vepres, hærentem cornibus: quem assumens obtulit holocaustū pro filio. Appellauitque nomen loci illius: Dóminus videbit. Vnde usq; hodie dicitur, In monte Dñs videbit. Vocauit autem angelus Dñi Abrahā secundō de cœlo, dicens. Per me meipsum iurauit, dicit Dóminus: quia fecisti rem hanc, & non pepercisti vnigenito filio tuo propter me: benedicens benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum sicut stellas cœli, & velut arénam quæ est in littore maris. Possidebit semen tuum portas inimicorum suorum: & benedicentur in semine tuo omnes gentes terræ: quia obedisti vocimi meæ. Reuersusque est Abrahā ad pueros suos: abieruntque Bersabee simul, & habitauit ibi.

O remus. Flectām⁹ genua. R. Leuāte.

Oratio.

Deus fidelium pater summe: qui in toto orbe terrarum, promissiōnis tuę filios diffusa adoptiōnis gratia multiplicas: & per Paschale sacramētum, Abraham puerum tuum uniuersarum, sicut iurasti, gentium efficias patrem: d: p̄ populis tuis dignè ad gratiam tuę vocatiōnis introire. Per Dóminum nostrum.

Prophetia quarta.

In diebus illis. Factum est in vigilia matutina, & ecce respiciens Dóminus super castra Aegyptiorum per columnam ignis & nubis, interfecit exercitum eorum: & subuertit rotas curruum, ferebanturque in profundum. Dixerunt ergo Aegyptij. Fugiamus

Israēlem: Dóminus enim pugnat pro eis cōtra nos. Et ait Dóminus ad Mōsen. Extende manum tuam super mare: ut reuertantur aquæ ad Aegyptios super currus & équites eorum. Cumque extendisset Mōyses manum contra mare, reuersum est primo diluculo ad priorem locum. Fugientib⁹q; Aegyptiis occurrerunt aquæ: & inuoluit eos Dóminus in mediis flūctibus. Reuerlæque sunt aquæ, & operuerunt currus & équites cuncti exérctus Pharaonis, qui sequentes ingrēssi fuerant mare: nec unus quidem supēr fuit ex eis. Filij autem Israēl perrexerunt per médium sicci maris: & aquæ eis erant quasi p̄ muro ad dextris & ad sinistris. Liberauitque Dóminus in die illo Israēl de manu Aegyptiorum. Et viderūt Aegyptios mortuos super littus maris: & manū magnam quam exercuerat Dóminus contia eos. Timuitq; p̄ populus Dóminum: & credidérunt Dómino, & Mōysi, seruo eius. Tunc cécinit Mōyses, & filij Israēl, carmen hoc Dómino, & dixerunt.

Traelus. Cantēmus Dño: gloriō se enim honorificatus est: equum & ascensorem projecit in mare: adiutor & protectōr factus est mihi in salutem. R. Hic est Deus meus, & honorificabo eum: Deus patris mei, & exaltabo eū. R. Dóminus conterens bella: Dominus nomen est illi.

O remus. Flectāmus ḡenua. R. Leuāte. Oratio.

Deus, cui⁹ antiqua miracula etiā nostris seculis coruscare sentimus

mus: dum quod vni populo , à persecutiōne Ægyptiaca liberando, dextera tuæ potentia contulisti: id in salutē gentium per aquam regenerationis operâris: præsta: vt in Abrahæ filios, & in Israelicam dignitatem, totius mundi transeat plenitudo. Per Dñm.

Prophetia quinti.

Isa. 45. **H**æc est hæreditas seruorum Dñi & iustitia eorū apud me, dicit dominus.

Isa. 5. minus. Omnes sitiētes venite ad aquas: & qui non habētis argēntum, properāte, emite, & comedite. Venite emite absq; argēto, & absq; vlla cōmutatiōne vīnum & lac. Quare appēditis argentum non in pánibus, & laborem vestrum non in saturitatē? Audite audiētes me, & comedite bonū: & delectabitur in crassitudine anima vestra. Inclināte aurem vestram, & venite ad me: audite, & viuet anima vestra: & feriā vobiscum pactum semipaternum, misericordias Dauid fideles. Ecce testēm pōpulis dedi eum, dum ac præceptorem gentibus. Ecce, gentem quam nesciebas, vocabis: & gentes quæ non cognouerunt te, ad te current propter Dominum Deum tuum, & sanctum Israël: quia glorificāuit tē. Quærite Dñm dū inueniri potest: inuocate eum dum prope est. De relinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas: & reuertātur ad Dñm, & miserebitur eius, & ad Deum nostrum, quoniā multus est ad ignoscendum. Non enim cogitationes meæ, cogitationes vestræ: neque viæ meæ, viæ vestræ, dicit Dñs. Quia

sicut exaltantur cœli à terra: sic exaltatæ sunt viæ meæ à vijs vestris, & cogitationes meæ à cogitationibus vestris. Et quomodo descendit imber, & nix de cœlo, & illuc vlt̄a non reuertitur, sed inebriat terrā, & infundit eam, & germinare eam facit, & dat semen serenti, & panē comedenti. Sic erit verbum meum quod egrediētur de ore meo. Non reuertetur ad me vacuum. sed faciet quæcūnq; volui, & prosperabitur in his ad quæ misi illum: dicit dominus omnipotens. **O** remus. Flectamus gēnuā. **P** Leuāte.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, multiplicata in honorem nominis tui quod partū fidei spopōdisti: & promissiōni filios sacra adoptiōne dilata: vt, quod priores sancti non dubitauerunt futūrum, ecclēsia tua iam ex parte cognoscat implētum. Per.

Prophetia sexta.

Audi Israël mandata vitæ auribus ^{bai} percipe, vt scias prudētiā. Quid ^{Ca} est Israël: quod in terra inimicorum es? Inueterasti in terra aliena: coinqnatus es cū mortuis: deputatus es cum descendētibus in infernum. Deriliquisti fontem sapientiæ. Nam si in via Dei ambulasses, habitasses vtique in pace super terram. Disce vbi sit sapiētia, vbi sit virtus, vbi sit prudentia, vbi sit intellectus: vt scias simul vbi sit longitūdītas vitæ & virtus, vbi sit lumen oculorum & pax. Quis inuenit locū eius? Et quis intreuit in thesauros eius? Vbi sunt prīncipes gentium,

& qui dominantur super bestias quæ sunt super terram? Qui in aubus cœli ludant, qui argéntum thesaurizat, & aurum in quo confidunt homines: & non est finis acquisitionis eorum. Qui argéntum fabricant, & solliciti sunt: nec est invenitio operum illorum? Ex terminatis sunt, & ad inferos descendérunt: & alii in locū eorum surrexerūt. Juuenes viderunt lumen: & habitauerunt super terram. Viam autem disciplinæ nescierunt, neq; intellectrū semitas eius, neque suscepérunt eam filii eorum. A facie eoru longe facta est. Non est audita in Chanaan: neq; visa est in Theman. Filij quoq; Agar, qui exquirunt prudentiā quæ de terra est, negotiatorēs terræ, & Themā, & fabulatorēs, & exquisitorēs prudētiæ & intelligentiæ: viam autem sapientiæ nescierunt: neq; meminérūt semitarum eius. O Israël quā magna est dominus Dei, & ingēs locus possessiōnis eius. Magnus, & non habet consummatiō nem. excēlētus & immēnsus. Ibi fuerūt gigantes nominati illi qui ab initio fuerunt, statūra magna, sciētes bellum. Non hos elēgit Dōminus: neq; viam disciplinæ dedit illis: propterea periērunt: Et quoniam non habuerunt sapientiam, interierunt propter suā insipientiam. Quis ascēdit in cœlum, & accepit eam, & eduxit eam de nūibus? Quis transfrēauit mare, & inuēnit eam, & attulit eam super aurū eleētū? Nō est, qui sciat viā eius: neq; qui excēgit etiā eius. Sed qui scit vniuersa, nouit illam: & adiuēnit

eam prudētia sua. Qui perfecit terram in sempiterno tempore: & adim plēuit eam pecudib⁹. Vocauitq; eā: & obaudīuit eū in tremōre. Stellæ au tem dederunt lumen in custodijs suis: & lætatæ sunt. Vocatæ sunt, & dixerunt: adsumus. Et luxerunt ei cū iucūditatē, qui fecit illas. Hic est Deus noster: & non æstimabitur aliis ad eum. Hic ad inuenit omnem viam disciplinæ: & dedit illā Iacob puerō suo, & Israël dilectō suo. Post hanc super terram vius est: & cum hominib⁹ conuersatus est. **O remus.** Flectamus gēnuā. **R.** Leuāte. **Oratio.**

Deus, qui ecclēsiā tuā semper gentiū vocatione multiplicas: concēde propitiū: vt, quos aqua baptis̄matis abluis, continua protectione tueāris. Per Dōminum.

Prophetia septima.

In diebus illis Facta est super me mā. Ez. 37. I-nus Dñi, & edūxit me in spiritu Dōmini: & dimisit me in medio campi qui erat plenus ossibus: & circundūxit me per ea in gyrum. Erant autem multa valde saepi faciē campi, siccaq; vehemēter. Et dixit ad me. Fili hōminis, putasne viuēt ossa ista? Et dixi. Dōmine De⁹, tu nosti. Et dixit ad me. Vaticinare de ossibus istis. & dices eis. Ossa arida, audite verbum Dōmini. Hęc dicit Dōminus Deus ossibus his. Ecce, ego intromittam in vos sp̄ritum, & viuētis, & dabo super vos neruos, & succrēscere faciam super vos carnes, & super extēdam in vobis cutem: & dabo vobis sp̄ritum, & viuē-

tis: & sciētis quia ego Dōmin⁹. Et prophetaui sicut præcéperat mihi. Factus est autem sonitus prophetante me, & ecce commōtio. Et accesserūt ossa ad ossa: vnum quodq; ad iunctūram suā, Et vidi: & ecce super ea nerui, & carnes ascendérūt: & extēta est in eis, cutis dēsuper: & sp̄ritum non habebāt. Et dixit ad me. Vaticināre ad sp̄iritū vaticināre fili hōminis, & dices ad sp̄iritum. Hæc dicit Dōminus Deus. A quātuor vētis veni sp̄iritus: & insuffla sup̄er interfēctos istos, & reuiuiscant. Et prophetāui, sicut præcéperat mihi. Et ingressus est in ea sp̄iritus, & vixērunt: & stetérūt super pedes suos exēcitus grandis nimis valde. Et dixit ad me. Fili hōminis, ossa hæc vniuēsa, dōminus Israēl est. Ipsi dīcunt: aruērūt ossa nostra, periit sp̄es nostra, & absclis̄i sumus. Propterea vaticināre, & dices ad eos. Hæc dicit Dōminus Deus. Ecce ego aperiam tūmulos vestros, & edūcā vos de sep̄ulchrīs vestris pōpulus meus: & inducam vos in terram Israēl. Et sciētis, quia ego Dōminus, cū aperuero sep̄ulchra vestra, & edūxero vos de tūmulis vēstris pōpule meus: & dedero sp̄iritum meum in vobis, & vixeritis: & requiescere vos faciam super humum vestram, dicit Dōminus omnipotens. O rēmus.

Flectamus genua. **R.** Leuāte.

Oratio.

Deus, qui nos ad celabréadum Paschale sacramētum vtriusq; testamēti pāginis instruis: da nobis intellīgere misericordiam tuā: vt excep-

tiōne præsentium mūnerum, firma sit expectatio futurōrum. Per Dñm.

Prophetia octaua.

Aprehéndēt septem mulieres vi rum vnum in die illa, dicētes. Panem nostrū comedēmus, vistimentis nostris operiēmus: tantūmodo inuocētur nomen tuū super nos: aufer opprobriū nostrum. In die illa erit germen Dōmini in magnificētia, & in glōria: & fructus terræ sublimis: & exultatio his qui saluāti fuerint de Israēl. Et erit: omnis qui relictus fuerit in Sion, & residuus in Hierusalē: sanctus vocabitur, ônis qui scripus est in vita in Heirusalem. Si abluerit Dōminus sordes filiātum Sion: & sanguinē Hierusalēn lauerit de médio eius in sp̄iritu iudicij & sp̄iritu ardōris. Et cœāuit Dōminus Deus super omnem locū montis Sion, & vbi inuocatus est: nubem per diem, & fumum & splendōrem ignis flammāntis in nocte. Super omnem enim glōriam protēctio. Et tabernaculum erit in vimbraculum diei ab æstu: & in securitātem & abscondiōnem à turbine & à plūia.

Tractus. Vīnea facta est dilecto in cornu, in loco vberi. **R.** Et maceriam circūndedit, & circunfodit: & plantāuit vineam Sorec, & ædificāuit turrim in medio eius. **R.** Et torcular fodit in ea: vīnea enim Dñi sibaōth, domus Israēl est. O rēmus.

Flectamus genua. **R.** Leuāte.

Oratio.

Deus, qui in omnib⁹ ecclesiæ tuae filijs, sanctōrum prophetarū vo-

ce manifestasti, in omni loco domina-
tiōnis tuæ, satōrem te bonōrum semi-
num, & electōrum pálmitum esse cul-
tōrē: tribue, quæsumus, pōpulis tuis:
qui & vineātum apud te nōmine cen-
sentur & segetum: vt, spinārum & tri-
bulōrum squalōre resecato, digna effi-
ciantur fruge fœcundi. Per Dñm.

Prophetia nona.

I Ndiēbus illis: Dixit Dóminus ad Móysen & Aaron in terra Ægypti. Mensis iste, vobis principiū mensiū: primus erit in mensibus anni. Loqui-
mini ad vniuersum cētum filiōrum Israël, & dicite eis Decima die mensis huius, tollat vnuſquisque agnum per familias & domiū suas. Sin autem mi-
nor est numerus vt sufficere possit ad vescēdum agnum, assūmet vicinum suum qui iunctus est dōmini suæ, iux-
ta númerum animārum quę sufficere possunt ad usum agni. Erit autem ag-
nus absque macula, masculus, annici-
lus: iuxta quę ritum tollētis & hoc-
dum. Et seruabitis eum vſq; ad quar-
tam decimam diem mēsis huius. Im-
molabítque cum vniuersa multitudo filiōrum Israël ad vesperam. Et su-
ment de sanguine eius: ac ponent su-
per vtrumq; postem, & in superlimi-
nāribus domōrum, in quibus cóme-
dent illū. Et edent carnes nocte illa af-
fas igni: & azymos panes, cū lactūcis
agrestibus. Non comedētis ex eo cru-
dum quid, nec coctū aqua: sed assūm-
tantū igni. Caput cū pedibus eius & in-
testinis vorabitis: & os eius non con-
fringētis. Nec remanēbit ex eo quic-

quam vſq; mane. Si quid residuū fue-
rit, igni cōburētis. Si autem comedē-
tis illū. Renes vestros accingētis: & cul-
ciamēnta gabēbitis in pēdibus, tenēn-
tes bâculos in mânibus, & comedētis
festināter. Est enim phase (id est tra-
situs) Dómnini. O rēmus
Flectāmus gēnua. **R.** Leuate. **Oratio.**

O Mnipotens sempitēne Deus,
qui in òmnium óperum tuôrū
dispensatiōne mirabilis es: intelligāt
redēmpti tui non fuisse excellētius,
quod inītio factus est mundus, quām
quod in fine seculōrum Pascha nostrū
immōlatus est Christus. Qui tecum.

Prophetia decima.

I Ndiēbus illis. Factum est verbū Dō ^{10th. 3.}

I mini ad Ionam prophētam secún-
dō, dicens Surge, & vade in Niniuen
ciuitatem magnam: & prædica in ea
prædicatiōnem quam ego loquar ad
te. Et surrexit Ionas, & abiit in Nini-
uen iux ta verbum dōmini. Et Niniue
erat ciuitas magna itinere diērū triū.
Et cōpīt Ionas introīre ciuitatem iti-
nere diēi vnius: & clamāuit, & dixit.
Adhuc quadraginta dies, & Niniue
subuertētur. Et credidérunt viri Ni-
niuitæ in Dōmino: & prædicauérunt
ieiunium, & vestiti sunt saccis à ma-
iore vſque ad minōrem. Et peruenit
verbū ad regem Niniue: & surrexit de
solio suo, & abiécit vestimentū suū à
se, & indūtus est sacco, & sedet in cīne-
re. Et clamāuit, & dixit in Niniue ex
ore regis & principum eius, dicens.
Hōmines, & iumenta, & boues, & pē-
cora non guſtent quicquā, nec paſcan

tur, & aquam non bibant. Et operian-
tur saccis homines & iumenta, & cla-
ment ad Dñm in fortitudine: & con-
uertatur vir à via sua mala, & ab ini-
quitate quæ est in manibus eorum. Quis
scit si conuertatur, & ignoroscat Deus: &
reuertatur à furore iræ luxæ, & nō peri-
bimus? Et vidit Deus opera eorum quia
couersi sunt de via sua mala: & misericordia
est populo suo, Dñs Deus noster.

Oremus. Flectamus genua. **R.**
Leuâte. **Oratio.**

Deus, qui diuersitatem gentium
in confessione tui nominis adiu-
uasti: da nobis, & velle, & posse quæ pre-
cipis: ut populo ad æternitatem voca-
to, vna sit fides mentium, & pietas
actionum. Per Dominum.

Prophetia vndeclima.

Deut. 31. **I**n diebus illis: Scripsit Móyses can-
ticum: & ducuit filios Israël. Præce-
pitque Dñs Iosue filio Nun: & ait. Co-
fortate, & esto robustus. Tu enim in-
troduces filios Israël in terram quam
pollicitus sum eis: & ego ero tecum.
Postquam ergo scripsit Móyses verba
legis huius in volumine, atque com-
pleuit: præcepit Leuitis qui portabat
arcam foederis Domini, dicens Tól-
lite librum istum, & pónite eum in
latere arcæ foederis Domini Dei ve-
stri: vt sit ibi contra te in testimoniu-
m. Egó enim scio contentiōnem tuam:
& ceruicem tuam durissimam. Adhuc
viaente me & ingrediēnte vobiscum
semper contentiosè egistis contra Dó-
minum: quanto magis cùm mortuus
fuero? Congregate ad me omnes ma-

iores natu per tribus vestras, atq; dō-
ctores: & loquar audientibus eis ser-
mōnes istos, & inuocabo cōtra eos coe-
lum, & terram. Noui enim quod post
mortem meam iniquè ageris: & decli-
nabitis citò de via quam præcepi vo-
bis. Et occurrens vobis mala in extre-
mo tempore: quādo feceritis malum
in cōspectu Domini: vt irritētis eum
per opera manuum vestiarum. Locū
tus est ergo Móyses, audiente vniuer-
so cœtu filiorū Israël, verba carminis
huius: & ad finem usque complēuit.

Tractus. Attende cœlum, & lo-
quar: & audiatur tereta verba ex ore meo. **R.**
Expectetur sicut pluvia eloquium
meum: & descendant sicut ros verba
mea. **R.** Sicut imber super gramen:
& sicut nix super frēnum: & nomen
Domini inuocabo. **R.** Date magni-
tudinem Deo nostro: Deus vera ope-
ra eius, & omnes viæ eius iudica. **R.**
Deus fidelis, in quo non est iniquitas:
iustus & sanctus Dominus.

Oremus. Flectamus genua. **R.**
Leuâte. **Oratio.**

Deus celsitudo humilium & forti-
tudo rectorum: qui per sanctum
Móysen puerum tuum, ita erudire po-
pulum tuum sacri carminis tui decan-
tatione voluisti: vt illa legis iteratio sic
ret etiam nostra directio: excita in om-
nem iusticatarum gentium plenitudo-
nem potentiam tuam, & da latitiam
mitigando terrorem: vt omnium pec-
catis tua remissione deletis: quod de-
nunciatum est in ultionem, transeat
in salutem. Per Dominum.

Prophetia duodecima.

IN diēbus illis Nabuchodōnosor rex fecit statuam auream, altitudine cubitōrum sexaginta, latitudine cubitōrum sex: & statuit eam in campo Dura prouinciæ Babylōnis. Itaque Nabuchodōnosor rex misit ad cōgregandos satrapas, magistratus, & iudices: duces & tyrānnos: optimātes & p̄fēctos, omnesque p̄incipes regiōnum: vt conuenirent ad dedicationē statuē, quam erexerat Nabuchodōnosor rex. Tunc cōgregati sunt satrapæ, magistratus & iudices, dūces & tyrānni, & optimātes qui erant in potestatibus constituti, & vniuersi p̄incipes regiōnum: vt conuenirent ad dedicationē statuē quam erexerat Nabuchodōnosor rex. Stabant autē in conspectu statuē quam posuerat Nabuchodōnosor rex: & p̄æco clamabat valenter. Vobis dicitur p̄opulis, tribubus, & linguis. In hora qua audiētis sonitum tubæ, & fistulæ, & citharæ, sambucæ & psalterij, & symphoniæ, & vniuersi generis musicōrum: cadentes adorāte statuā auream quā constituit Nabuchodōnosor rex. Si quis autē non prostratus adorāuerit, eādē hora mittetur in fornācē ignis ardētis. Posthac igitur statim vt audiērunt omnes p̄opuli sonitum tubæ, fistulæ, & citharæ, sambucæ, & psalterij, & symphoniæ, & omnis generis musicōrū: cadētes omnes p̄opuli, tribus, & linguæ adorauērunt statuā auream quam constituerat Nabuchodōnosor rex. Statimq; in ipso tēpore accedentes viri Chaldaeī ac-

cusauērunt Iudæos, dixerūntque Nabuchodōnosor regi. Rex in æterñ viue. Tu rex posuisti decretū: vt omnis homo qui audierit sonitum tubæ, fistulæ & citharæ, sambucæ & psalterij, & symphoniæ, & omnis generis musicōrum, porsternat se, & adōret statuā auream. Si quis autē non prōcidens adorāuerit, mittatur in fornācē ignis ardētis. Sūt ergo viri Iudæi, quos constituisti super opera regiōnis Babilōniæ, Sidrach, Misach, & Abdēnago: viri isti contempserunt rex decretum tuū: deos tuos non colunt, & statuam aureā quam erexisti non adorant. Tūc Nabuchodōnosor rex in furōre & ira præcēpit, vt adducerētur Sidrach, Misach, & Abdēnago: qui confessim ad dūcti sunt in conspectu regis. Pronunciānsq; Nabuchodōnosor rex, ait eis. Verēne Sidrach, Misach, & Abdēnago deos meos non colitis, & statuam auream quā constitui, non adorātis? Nūc ergo si estis parati, quacūq; hora audiēritis sonitū tubæ, fistulæ, citharæ, sambucæ, & psalterij & symphoniæ, omnisque generis musicōrū, prosternite vos, & adorāte statuam quam feci. Quōd si non adorauēritis, eādem hora mittēmini in fornācē ignis ardētis. Et quis est Deus, qui eripiat vos de manu mea? Respondentes Sidrach, Misach, & Abdēnago, dixerunt Nabuchodōnosor regi. Non opōrtet nos de hac re respondere tibi. Ecce enim De noster quem colimus, potest nos eripere de camino ignis ardētis, & de manibus tuis, ô rex, liberare. Quōd si noſ lu-

noluerit, notum sit tibi rex: quia deos
tuos non colimus: & statuam auream
quam erexisti, non adoramus. Tunc
Nabuchodonoſor replētus est furōre:
& aspectus faciei illius immutatus est
super Sidrach, Misach & Abdenago.
Et praecepit ut succenderetur fornax
septuplum, quam succendi consueue-
rat. Et viris fortissimis de exercitu
suo iussit: ut ligatis pedibus Sidrach,
Misach, & Abdenago, mitterent eos
in fornacem ignis ardantis. Et confe-
stum viri illi vincitum braccis suis, &
tiaris & calciamentis, & vestibus mis-
si sunt in mediū fornacis ignis arden-
tis. Nam iusso regis vrgebat Fornax
autē succensa erat nimis. Porro viros

illos qui miserant Sidrach, Misach &
Abdenago, interfecit flama ignis. Vi-
ri autē hi tres, id est, Sidrach, Misach
& Abdenago ceciderunt in medio ca-
mino ignis ardantis, colligati. Et am-
bulabant in medio flammę laudantes
Deum, & benedcentes Dōmino.

Hic non dicitur, Flectamus genua.

Oratio.

O Mn̄ipotens sempiterne Deus,
spes unica mundi, qui prophe-
tarum tuorum praeconio presentium
temporum declarasti mysteria: auge
populi tui vota placatus: quia in nullo
fidelium nisi ex tua inspiratione pro-
ueniunt quarum libet incrementa vir-
tutum. Per Dōminum.

Hic expletis, si Ecclesia habuerit fontem baptismalem, Sacerdos bene-
dicturus fontem, accipit pluiale violaceum, & procedit usq; ad fontem pra-
cedentib; ministris cum cruce, & cero bene dicto accenso. Interea, dum de-
scenditur ad fontem, cantatur sequens Tractus.

I cut cer uus de si derat ad fōtē

a quā rum: i ta de si derat á nima me a

ad te De us. N. Si ti uit á nima me a ad

De ū vi uū: quādove ni am, & ap pa-

re bo an te fa ci em De i? *

Fue rūt mi hi lacrime me æ panes die ac noc te, dū di-

ci tur mi hi per singulos di es, v bi est De us tu us?

Deinde Sacerdos antequā irret ad fontis, dicens. * Dñs vobis benedictionē fontis, dicit hanc oratio nem ibi iuxta fontem. * Dñs vobis cū, * Et cū sp̄itu tuo. Orēmus.

O Mnipotens sempitérne Deus, respice propítius ad deuotióne populi renascentis, qui, sicut ceruus, aquarum tuarum expetit fontem: & concéde propítius: vt fidei ipsius sitis, baptismatis mysterio animā corpūs que sanctificet. Per Dñm. * Amen.

Postea procedit ad benedictionem

fontis, dicens. * Dñs vobis scum. *

Et cū sp̄itu tuo. Orēmus. Oratio,

O Mnipotens sempitérne Deus, adéstō magnæ pietatis tuæ my stérijs, adéstō sacramétis: & ad recreá dos nouos pópulos quos tibi fons baptísmatis párturit, spiritum adoptiōnis emítte: vt quod nostræ humilitâtis geréndum est ministerio, virtutis tuæ impleátur effectu. Per Dóminū.

Eleuans vocem in modum præfationis prosequitur.

Per ómnia secula, seculórum. **R.** Amé. **V.** Dómingo

bíscum. **R.** Etcum spí ri tu tuo. **V.** Sur sum corda. **R.**

Habémus ad Dómínum. **V.** Grátias agámus Dômino

De onostro. **R.** Dignum & iustum est. **V.** Rēdignum &

iustum est, æquū & salutare: nos ti bi semper & vbiq; grá

ti aságere, Dómine sancte, pater onipotēs, æterne Deus.

Qui in uisibili poténti a sacramentōrum tuorum mira-

bi-

bi liter operâris effectum. Et licet nos tâtis mystêrijs ex

equêndis simus indigni: tu tamē grâtiæ tuæ dona non

dâferens, è tiam ad preces nostras aures tuæ pi e tâ-

tis inelinâs. Deus, cuius spíritus super aquas, inter ipsa

mundi primôrdia ferebâtur: vt iam tûc virtûtē lâctifica-

tiônis aquarû natûr cōciperet. Deus, qui nocêtis mû-

dicrimina per aquas ábluens, regeneratiônis spéciem

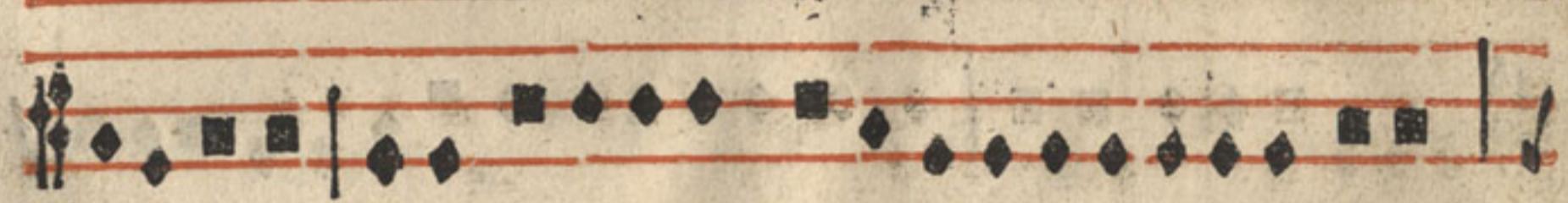
in ipsa dilū uij effusió ne signásti: vt v ni us e iūs-

demque e lementi mystério, & finis esset vi ti js,

& origo virtútibus. Réspice Dómine in fa ci em ecclé-

siæ tuæ, & multiplice in ea regenerati ones tuas,

qui grátiæ tuæ affluentis impetu Ix tificas ciuitâ tem

tuam, fonte que baptismatis áperis to to orbe terrarum

gentibus innouāndis: vt tuæ maiestatis imperio, sumat

vniue.

Sacerdos diuidit
aquam manu in
modū crecis di-
cens.

vñigeniti tui grátiam de spíritu sácto.

Qui hanca aquam regenerādis homínibus præparatā ar-

cána sui númeris admiſtiōne fœcundet: vt sancti-

ficiati ône cōcēpta, ab immaculato diuinifōtis vtero,

in nouam renāta cre a túram, progénies cælestis emér-

gat. Et quos aut sexus in corpore, aut ætas discérrnit in tépo

re, omnes in vnam páriat grátia mater infantiā. Pro-

cul

cul ergo hinc, iubente te Dómine, omnis spíritus immūd⁹

abscédat: procul tota nequītiā diabólicæ fraudis absi-

stat. Ni hil hic loci hábeat contráriæ vir tūtis admī-

stio: non insidiándo circúmuōlet, non laténdo surrēpat:

Aquam
manu tā
git.

non in fi ci én do cor rumpat.

Sit hæc san-

cata & in no cens crea túra, líbe ra ab omni impug-

na tōris in cur su, & to ti us nequitíæ purgáta discés-

su. Sit fons viuus, aqua regeneras, vnde purificans:

ut omnes, hoc la uacro sa lu ti se ro dilu endi, ope-

rante in eis spíri tu sancto, perfectæ purgationis in

Facit cru-

ces supra

fóte dicés.

dulgenti am consequantur. Vnde be ne

dico te creatura aquæ: per Deum viuum: per Deum

verum: per Deum sacerdū: per Deum, quite in princi-

pio, vrbo separauit ab ari da: cuius spiritus super

Diuidit aquam & effundit
in quatuor mundi partes, dicens.

te fe re bâ tur.

Qui te de paradi si fonte manâre fecit, & in quatuor flu-

minibus diuides, totâ terram rigâre præcepit. Qui te in

deserto amâram suavitâte in di ta fecit esse potâbilem

& si ti ênti pôpulo de petra prodûxit, Ben~~c~~ dico te

& per Iesum Christum filium eius unicum Dóminu no

stru: qui te in Cana Galiae æ signo admirabili, sua potê

ti a cōuērtit in vinū. Qui pēdibus superte ambulāuit, &
 à Ioāne in Iordāne int̄e baptizāt⁹ est. Qui tevnā cū sāgui
 nede lá tere suo prodūxit, & discípulis suis iussit, vt cre-
 dentes baptizētur int̄e, dicēs. Ite, docēte omnes gētes
 baptizātes eos, in nōmine patris & filij, & sp̄iritus sancti.

Mutat vōrem, & prosequitur in
modum lectionis.

HÆc nobis præcepta seruantibus
tu Deus omnīpotens, clemens a-
desto: tu benignus adspira.

Halat ter in aquam, in modum
crucis, dicens.

Tu has simplices aquas tuo ore bene
dicito: vt præter naturalem etnunda-
tiōnem, quam lauāndis possunt aq̄hi
bēre corpōribus, sint étiam purifican-
dis mēntibus efficaces.

Hic Sacerdos ponit cereum patū-
intus in aquam: & resumens tonum
præfationis dicit.

Descéndat in hāc pleritúdinē fontis, vir tūs spíuit⁹ sancti.

Deinde extractum cereum de aqua, iterum profundius mergit, aliquanto altius reperens, Descéndat in hanc. Postea extractum rursum cereum de aqua tertio immersens usque ad fundum, altiori adhuc vocerepetit Descéndat, vt suprà. Et deinde suffás ter in aquam, prosequitur.

Totamque hu ius aquæ substán ti am re ge nerándi

sœcündet ef fe ctu.

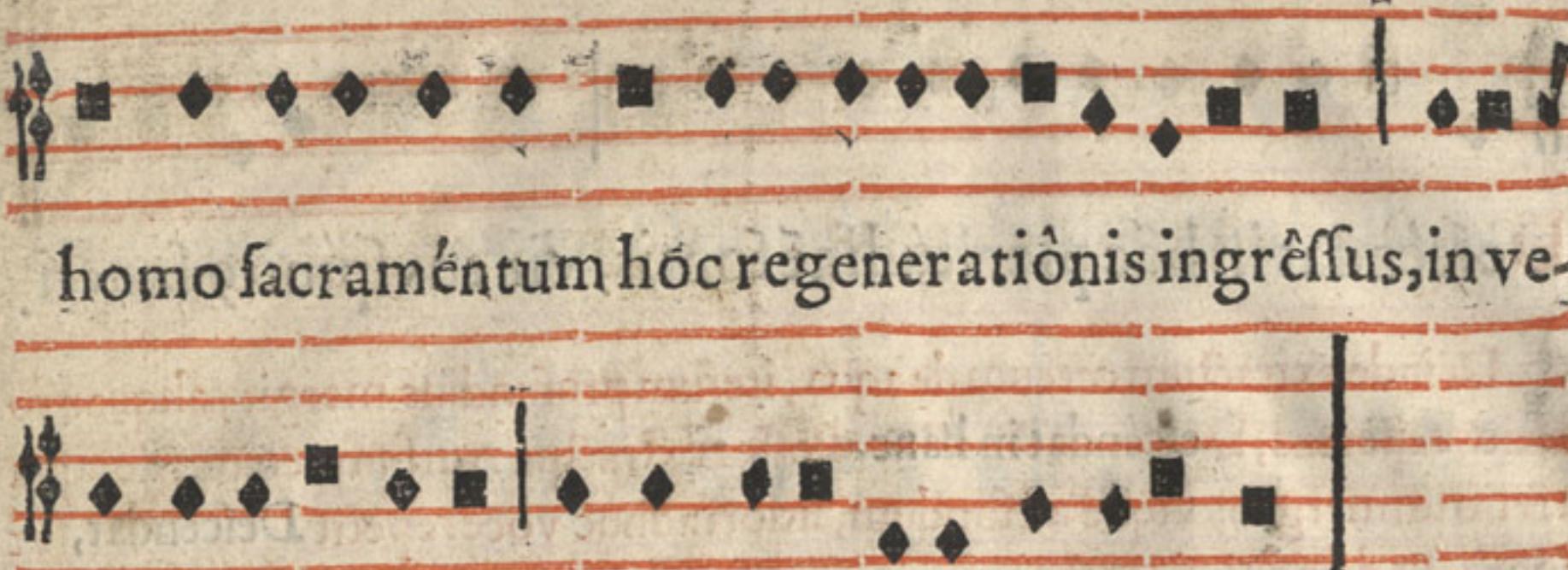
Hic, omniū peccatōrū mácula de leántur: hic, natūra ad

imágine tuam cōdita, & ad honōrem sui reformáta prin

ci pi j, cunctis vetus tatis squaloribus emūdētur: vt omnis

homo sacramētum hōc regenerationis ingrēssus, in ve-
ræ innocēti & nouām infantiam renascātur.

Sequentia dicit legendo.

Pér Dōminum nostrum Iesum Chri-
stum filium tuum, qui ventūrus est iu-
dicāre viuos & mortuos, & seculum
per ignem. Rx. Amen.

Deinde per assistentes Sacerdote:
Spargitur de ipsa aqua benedicta su-
per popūlum. Et interim vnius ex Mi-
nistris Ecclesiæ, accipit in vase aliquo
de eadem aqua, ad aspergendū in do-
mibus, & alijs locis. His perfectis, Sa-
cerdos qui benedixit fontem, infun-
dit de oleo Catechumenorum in a-
quam in modum crucis, intelligibī
voce dicens. Sanctificētur & fœcun-
dētur fons iste óleo salūtis renascēti-
bus ex eo, in vitā æternam. Rx. Amé.

Deinde infundit de chrismate, mo-
do quo suprà, dicens. Infusio chris-
matis Dōmini nostri Iesu Christi: &
spiritus sancti paracliti, fiat in nōmi-
ne sanctæ Trinitatis.. Rx. Amen.

Poitea accipit ambas ampullas di-
cti olei sancti & chrismatis, & de vtro
q; simul in modum crucis infundēdo
dicit. Commīstio chrismatis sanctifi-
cationis, & olei vntiōnis: & aquæ ba-

ptismatis, páriter fiat, in nōmine pa-
tris, & fi X lij, & spiritus X facti.
Rx. Amen.

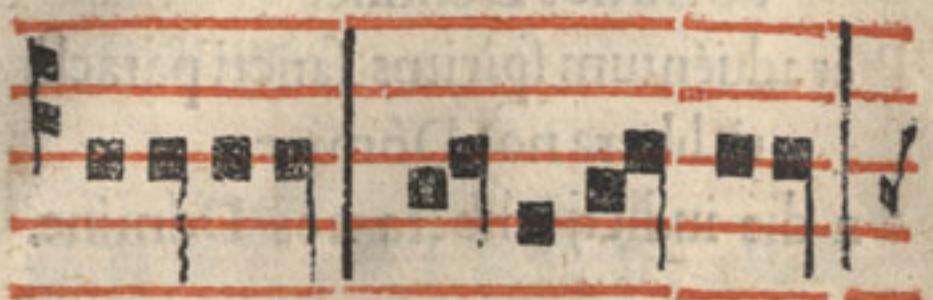
Tunc miscet ipsum oleum cum a-
qua, & spargit cum manu sua per om-
nem fontem. Si aderunt baptizandi,
baptizat more consueto. Deinde dicū-
tur Litaniae. Postea rediens, præparat
se pro Missa solenniter celebranda.

Vbi vero non sunt fontes baptis-
males, finita vltima prophetia cum
sua oratione, Celebrans casula depo-
sita, cum ministris ante altare pro-
cubit: & alijs omnibus gesuflexis,
cantantur Litaniae in medio chori à
duobus cantoribus, utroque Choro
idem simul respondente. Circa finem
Litaniarum, Sacerdos & ministri in-
duuntur paramentis albi coloris: & in-
terim accenduntur luminaria in alta-
ri. In fine Litaniarum cantantur so-
lemanter Kyrie eleison, & repetuntur
ut in Missa moris est.

Litanie in hac longa cantatur, ut bre-
uis: breuis vtro, visceribrevis canitur.

K yrie e lēi son. C hriste

e lēi son. C hriste audinos.

C hriste exaudi nos. Pa-

ter de cœlis Deo, misere rere

nobis. F i li redēptor mūdi

Deo, miserere nobis. S píri-

tus. S ácte Deo, miserere no-

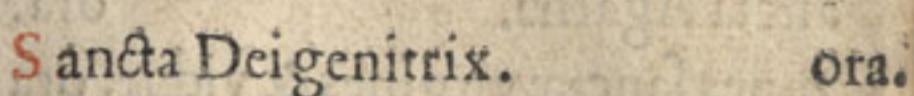
bis. S ácta trinitas vng Deo,

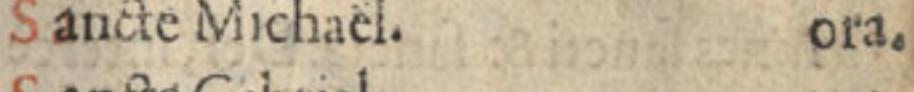
mi se rē re no bis

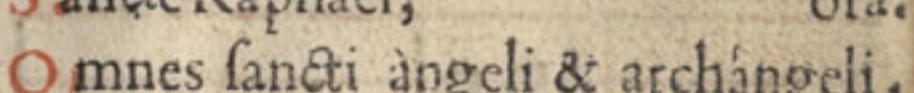
S ancta Mari a orapro nobis.

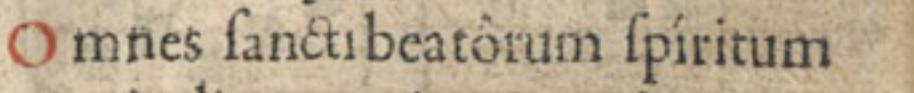
S ancta Deigenitrix. ora.

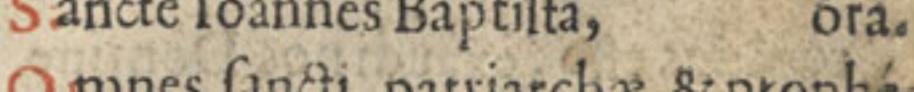
S ancta virgo virginum, ora.

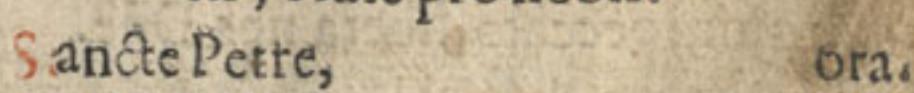
S ancte Michaēl. ora.

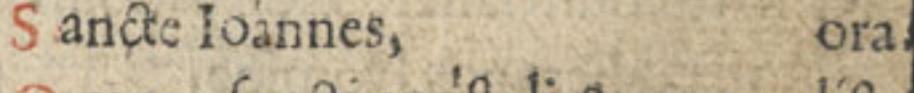
S ancte Gabriel, ora.

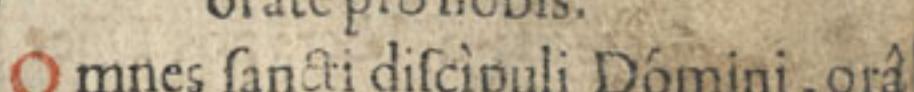
S ancte Raphael, ora.

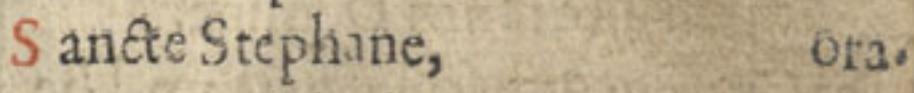
O mnes sancti angeli & archángeli, ora.

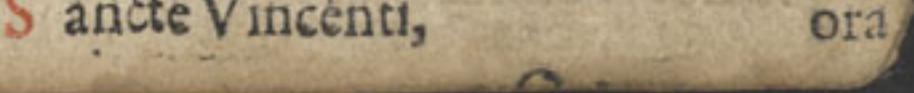
O mnes sancti beatōrum spíritum ora.

ordines, crāte pro nobis. ora.

S ancte Ioannes Baptista, ora.

O mnes sancti patriarchæ & prophétae, ora.

orāte pro nobis. ora.

S ancte Petre, ora.

S ancte Paule, ora.

S ancte Ioannes, ora.

O mnes sancti apóstoli & euangelistæ ora.

orāte pro nobis. ora.

S ancte Stephane, ora.

S ancte Laurénti, ora.

S ancte Vincēnti, ora.

Litanie.

fol. 213
Omnes sancti Martýres, oráte pro nobis.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Gregori, ora.
Sancte Augustine, ora.
Omnes sancti pontífices & confessores, oráte pro nobis.
Omnes sancti doctores, oráte.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Dominice, ora.
Sancte Francisci, ora:
Omnes sancti Sacerdótes & Leuitæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Monachi & Eremitæ, oráte pro nobis.
Sancta Maria Magdaléna, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Agatha, ora.
Omnes sanctæ vírgines & víduæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti & sanctæ Dei, intercede pro nobis.

Proprius tuus esto: parce nobis Dñe.
Propitiatus esto, exaudi nos Dómine.
Ab omni malo, libera nos Dómine.
Ab omni peccato, libera nos Dñe.
Amorte perpétua, libera nos Dñe.
Per mysterium sanctæ incarnationis tuæ, libera nos Dómine.
Per aduentum tuum, libera.
Per nativitatem tuam, libera nos Dñe.
Per baptísmum & sanctum ieiúnium tuum, libera nos Dómine.
Per Crucem & passiōnem tuam, libera nos Dómine.

Per mortem & sepulturam tuam, libera nos Dómine.
Per sanctam resurrectionem tuam, libera nos Dómine.
Per admirabilem ascensionem tuam, libera nos Dómine.
Per aduentum spiritus sancti paracleti, libera nos Dómine.
In die iudicij, libera nos Dómine.

Peccatores: terrogám⁹ audi nos

Vt nobis parcas: terrogám⁹ audinos.

Vt ecclesiā tuā sanctā régere & conservare dignēris, terrogám⁹ audi nos.

Vt domnum apostolicum & omnes ecclasiasticos ordines in sancta religione conservare dignēris, terrogámus, audinos.

Vt inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare dignēris, terrogámus audi nos.

Vt Régibus & principibus Christianis, pacē & verā cōcordiam donare dignēris, terrogámus audi nos.

Vt nosmetipso intuo sancto servitio confortare & conservare dignēris, terrogámus audi nos.

Vt omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, terrogámus audi nos.

Vt fructus terræ dare & conseruâre
dignêris: te rogâmus audi nos.

Vt omnibus fidélibus defunctis rēqui-
em æternam donâre dignêris: te
rogâmus audi nos.

Vt nō sexaudi rē dignêris: te rogamus
audi nos.

Agnus De i, qui tollis peccâta
mundi: parce no bis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccâta mun-
di, exaudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccâta mun-
di miserere nobis.

Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Hic cantores solenniter incipiunt:
Kyrie eléison, **C**hriste eléison, **K**yrie
éléison: & ter singula repetunrur. In-
terim Sacerdos cum ministris in para-
mentis albis accedit ad altare, & facit
confessione, vt moris est in loco con-
suetu: deinde ascendens, osculatur al-
tare, incensat more solito, & finitis à
Choro **k**yrié eleison, incipit solenni-
ter **G**lória in excélsis **D**eo & pulsan-
tur campanæ. Quo finito dicit, **D**ó-
minus vobiscum. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus: qui hanc sacratissimam no-
strem glòria Dñicæ Resurrectiō-

nis illústras: conserua in noua familiæ
tuæ progènie adoptiōnis spíritu quē
dedisti: vt cōpore & mente renouati,
puram tibi exhibeant seruitūtem. Per
Dóminum nostrum.

Lèctio epistole beati Pauli apô-
stoli ad Colosseños.

Fratres: Si consurrexistis cū Chri-
sto: quæ sursum sunt quærite, vbi
Christus est in dexterâ Dei sedens.
Quæ sursum sunt, sapite: non quæ su-
per terram. Mōrtui enim estis: & vita
vestra abscondita est cum Christo i⁹
Deo. Cum autem Christus appartie-
rit vita vestra: tunc & vos apparébitis
cum ipso i⁹ glória.

Finita epistola Celebrans incipit.

Allelu

ia.

Et totum decantat ter, eleuando vo-
cem gradatim: & Chorus postquam
libet vicem, in eadem voce repetit il-
lud idem. Postea Chorus prosequitur
N. Confitémini Dómino quóniam
bonus: quóniam in seculum miseri-
códia eius.

Deinde dicitur Tractus. Laudate
Dóminum omnes gentes, & collau-
dáte eum omnes populi. **N**. Quóniam
confirmâta est super nos misericórdia
eius, & véritas Dómini manet in æ-
ténum.

Ad Euangelium non portantur lu-
minaria, sed tantum incensum: & pe-
nitur benedictio.

Sequentia sancti euangeli
secundum Matthaeum.

V8. Espere autem Sabbati, quæ lu-
cescit in prima Sábbati: venit
Maria Magdalene, & altera Maria vi-
dere sepulchrum. Et ecce, terrémotus
factus est magnus. Angelus enim Dñi
descéndit de cœlo: & accédés revóluit
lapidem, & sedebat super eū. Erat au-
tem aspectus eius, sicut fulgur: & vesti-
mētū eius, sicut nix. Præ timore au-
tem eius, exterriti sunt custodes: & fa-
cti sunt velut mortui. Respōndens au-
tem angelus, dixit mulieribus. Nolī
te timere vos. Scio enim quod Iesum

qui crucifixus est, quæritis. Non est
hīc. Surrexit enim, sicut dixit. Vinite
& videte locum, ubi positus erat Dó-
minus. Et citò eūntes dicite discipulis
eius quia surrexit. Et ecce, præcede
vos in Galilæam. Ibi eum videbitis.
Ecce prædixi vobis.

Non dicitur Credo: sed finito Euangeli-
o, Sacerdos dicit Dominus vobis
cum. Rx. Et cum spiritu tuo. & postea
Oremus. Non dicitur Offertorium.

Secreta.

Suscipe, Domine, quæsumus: pre-
cess populi tui, cum oblationibus
hostiarū: ut paschalibus initiata myste-
rijs, ad aeternitatis nobis medelam te
operante proficiat. Per Dominum.

PRÆFATIO.

Et omnia seculorum. Rx. Amen.

Dominus vobiscum. Rx. Et cum spiri tu tu o. Sur-

sum cor da. Rx. Habeamus ad Dominum. Gratias aga-

agāmus Dómino De o nostro **B.** Dignum & iu-

stū est. **V.** e rè dignum & iustū est, æquum & salutâ re.

Te quidem Dómine omni teinpo re, sed in hac pótissimū

no cte glorió si us prædicâ cum Pascha nostrum immo

la tus est Christus. Ipse enim verus est Agnus,

qui áb stu lit pecâ ta mundi. **Q**ui mortem nostram

mori êndo destrúxit, & vítam re surgendo re pa-

râ uit: Et i de ô, cū Angelis & Archâgelis, cū Thronis

& Dominati ô nibus, cumq; omni militi a cælestis exér-

citus, hymnū gloriæ tu æ cānimus, si ne fi ne di cētes.

INFRA ACTIONEM.

Communicantes, & nocte sacra-
tissimā celebrantes Resurrectiō-
nis Dñi nostri Iesu Christi secūndum
carnē, sed & memoriā venerātes, &c.

Alia infra actionem

Hanc igitur oblationem seruitū-
tis nostræ, sed & cunctæ familiæ
tuæ, quam tibi offerimus: pro his quo
que quos regenerare dignatus es ex A-
qua & Spíritu sancto, tribuens eis re-
missionē omnium peccatorum quęsu-
mus Dómine, placatus accipias, &c.

Dicitur, Pax Dómini, sit semper
vobiscum: sed pacis osculum non da-
tur: nec Agnus Dei nec Postcomuni-
nio dicuntur. Post sumptionem Sa-
cramenti, pro Vesperis in Choro can-
tatur Antiphona Alleluia, alleluia, al-
leluia: & Psalm. I audate Dóminum
omnes g̃etes, cum Glória patri: post

quem repetitur eadem Antiphona.

Capitulum, Hymnus & Versus non
dicuntur: sed statim, Sacerdos in catu-
inci pit Antiphonam ad Magnificat.

Vespe re autem sabb ati.

Et prosequitur Chorus.

Quæ lucescit in prima Sabbati: venit
Maria Magdalene, & altera Maria, vi-
dere seplúchrum, elleluia.

Deinde cantatur Magnificat: &
repetita Antiphona, Sacerdos dicit
Dóminus vobiscum. Et cum spíri-
tu tuo. Orémus.

Spiritum nobis, Dómine, tuæ cha-
ritatis infunde: ut, quos Sacramé-
tis

tis paschálibus satiasti, tua facias pietate concórdes. Per Dóminum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit & regnat in vnitate eiusdem Spíritus sancti.

Deinde dicit Dóminus vobiscum.
¶. Et cum spíritu tuo.

Poste Diaconus cantat.

Ite missa est: Alle lu-

ia Alle lu ia.

¶. Deo gratias, Alleluia, alleluia.

ORDINARIUM MISSÆ.

Sacerdos cū ingreditur ad altare, signans se signo Crucis, clara voce dicit

N NOMINE PATRIS, & FILII, & SPIRITUS SANCTI, AMEN.

Deinde iunctis manibus ante pectus incipit cum ministris Antiphonam Introibo ad altare Dei. Minstri. ¶. Ad Deum qui lătificat iuuentutem meam.

Postea alternatim cum ministris dicit sequentem Psalmum.

Iudica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo & doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea,

quare me repulisti, & quare tristis incedo dum affigit me inimicus?

Emitte lucem tuam, & veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui lătificat iuuentutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: quare tristis es anima mea, & quare conturbas me? Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei & Deus meus.

Glòria patri & filio & spíritui sancto. Sicut erat in principio & nunc & séper, & in secula seculorum Amen.

Repetit cum ministris Antiphonam.

¶. Introibo ad altare Dei. ¶. ad Deum qui lătificat iuuentutem meam. Signat se dicens. ¶. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ¶. Qui fecit cœlum & terram. Deinde iunctis manibus inclinatus facit confessionem.

In Missis de funtorum, & in Missis de tempore, à Dominica Passionis usque ad Sabbatum sanctum exclusi, omittitur Psalmus, Iudica me Deus cum Glòria patri, & repetitio ne Antiphona. Sed dicto In nomine patris, Introibo, & Adiutorium, fit confessio ut sequitur.

Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariæ semper virginis, beato Michaeli archangelo, beato Ioanni Baptista, sanctis apostolis Petro & Paulo, omnibus sanctis, & vobis, fratres: quia peccavi nimis cogitatione, verbo & opere, Percutit sibi pectus, dicen-

dicens: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor, beatam Matiam semper virginem, beatum Michael archangelum, beatum Ioan neni Baptistam, sanctos apostolos Petrum & Paulum, omnes sanctos, & vos fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Ministri respondent.

Misereatur tui omnipotens Deus & dimissis omnibus peccatis tuis, perdicat te ad vitam æternam.

Sacerdos dicit Amen. Deinde ministri epetunt confessionem: & ubi à Sacerdote dicebatur Vobis fratres, & Vos, fratres, à ministris dicitur, Tibi pater, & Te pater. Postea Sacerdos iunctis manibus facit absolutionem dicens.

Misereatur vestri omnipotens, Deus, & dimissis omnibus peccatis vestris, perdicat vos in vitam æternam. Rx. Amen.

Signat se signo crucis dicens.

Indulgenciam, absolutionem, & remissionem omnium peccatorum nostrorum, tribuat nobis omnipotens & misericors Dominus. Rx. Amen.

Inclinatus prosequitur Rx.

Deus tu conuersus vivificabis nos. Rx. Et plebs tua lætabitur inter. Rx. Osten de nobis, Domine, misericordiam tuam. Rx. Et salutare tuum da nobis.

Rx. Domine exaudi orationem meam.

Rx. Et clamor natus ad te veniat. Rx. Dominus vobiscum. Rx. Et cum spiritu tuo. Ascendens ad altare dicit.

Oramus.

Avfer à nobis, quæsumus, Domine, cunctas iniquitates nostras, ut ad sancta sanctorum, puris mereamur mentibus introire. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Manibus iunctis super altare, inclinatus dicit.

Oramus te, Domine, per merita sanctorum tuorum.

Osculatur altare dicens.

Quorum reliquiae hic sunt, & omnium sanctorum: ut indulgere digneris omnia peccata mea. Amen.

In Missa solenni, Celebrans, ante quam legat Introitum, benedicit incensum, dicens, Ab illo bene dicaris, in cuius honore cremaberis, Amé. Et accepto thuribulo à Diacono, incensat altare, dicens. Dirigatur Domine oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Pone, Domine, custodiam ori meo, & ostium circumstantiae labijs meis: ut non declinet cor meum in verba malitiae ad excusandas excusationes in peccatis.

Deinde Diaconus recepto thuribulo à Celebrante, incensat illum tantum. Postea Celebrans fgnans se signo crucis, incipit Introitum quo finito, iunctis manibus accedens ad medium altaris, alternatim cum ministris dicit.

Kyrie eleison, kyrie eleison, Kyrie eleison. Christe eleison Christe eleison, Christe eleison. Kyrie eleison, Kyrie eleison, kyrie eleison.

Postea ad medium altaris extensus

dens & iungens manus, caputque aliquantulum inclinans, dicit si dicendum est: **Gloria in excelsis Deo:** & prosequitur iunctis manibus: cum dicit,
Adoramus te, & Iesu Christe, & Suis cipe deprecationem. inclinat caput: & in fine dicens **Cum spiritu,** signat se,
In Duplicibus & solenibus diebus.

Gloria in excelsis Deo
In Missis beatæ Mariæ.

Gloria in excelsis Deo
In Dominicis, Festis Semiduplicibus, & infra Octavas, quæ non sunt beatæ Mariæ.

Gloria in excelsis Deo
In festis Simplicibus.

Gloria in excelsis Deo.
Gloria in excelsis Deo. Et inter
gra pax hominibus bonę voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. A

doramus te. Glorificamus te. Gratias agimus tibi propter magnam gratiam tua. Domine Deus, rex caelstis, Deus Pater omnipotens. Domine fili unigenite Iesu Christe. Domine Omine Deus Annus Dei, filius Patris. Qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. Quoniam tu solus sanctus. Tu solus Dominus. Tu solus altissimus Iesu Christe. Cum sancto spiritu, in gloria Dei Patris. Amen.

Sic dicitur Gloria in excelsis, etiam in Missis beatæ Mariæ. Deinde osculatur Altare in medio. Si versus populi dicit. **Dns vobiscum.** Et cum spiritu tuo. postea dicit. **Oremus.** Deinde Orationes, una aut plures: sequitur Epistola, Graduale. Alleluia vel Tractus, Sequentia. ut tempus postulat. His finitis, si est Missa solemnis Diaconus deponit librum Euangeliorum super Altare, & benedic in choro ut supra, genoflexus manibus iunctis ante medium Altaris dicit.

Munda cor meum ac labia mea omnipotens Deus, qui labia Isaiae prophetæ calculo mundasti ignito: ita me tua grata miseratione dignare mundare, ut sanctum euangelium tuum dignè valeam nunciare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Deinde accipit liberum. Et rite genoflexus petit benedictionem à sacerdote dicens: Iube domine benedicere Sacerdos respondet.

DOminus sit in corde tuo & in labijs tuis, vt dignè & competenter annúncies Euangeliū suum, in nomine patris & filij **X** & spiritus sancti.

Deinde acceptabene dicione oscularuntur manum Sacerdotis: & cum alijs ministris incenso & luminaribus accedens ad locum Euangeli, stans iunctis manibus dicit. **X** Dóminus vobiscum. **R**. Et cum spíritu tuo. Pronuncians, Sequéntia sancti Euangeli secundum N. Pollice dextræ manus signat librum Euangeli, deinde frontem, labia, & pectus: & dum ministri respondent Glòria tibi Dómine, in censat ter librum, postea dicit Euangeliū iunctis manibus. Quo finito, Subdiaconus defert librum Sacerdoti, qui oscularatur Euangeliū. dicens: Per Euangélica dicta deleantur nostra delicta. Deinde à Diacono Sacerdos incensatur. Si vero Sacerdos sine Diacono & Subdiacono celebrat, de latere libro ad aliud cornu Altaris, stans ad medium Altaris, iunctis manibus, & aliquantulum inclinatus, dicit: Munda cor meum, & Iube dñe benedicere. **vt suprà, & Dóminus** sit in corde meo, & in labijs meis, vt dignè & competenter annúnciem Euangeliū suum.

Deinde ad librum conuersus iunctis manibus dicit. **X**. Dñs vobiscum. **R**. Et cum spíritu tuo: & pronuncians Initium huc Sequéntia sancti euágeli, &c. signat se, & legit Euangeliū, vt dictum est. Quo finito, respondent ministri. Laus tibi

Christe: & Sacerdos osculatur euángelium, vt suprà, In Missis defunctorum dicitur Munda cor meum: sed non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec osculatur liber. Deinde ad mediū altaris extendés & iungens manus, dicit si dicendum est: Credo in vnum Deum, & prosequitur iunctis manibus. Quando autem vétum est ad illud, Et incarnátus est, genuflectit usque dum dicitur, Crucifixus etiam pro nobis. Infine ad. Et vitam venturi. signat se signo Crucis.

Cre do in vnum Deum,
Patrē omnipotentem, factōrē cœli & terræ, visibiliū omnium & invisibiliū. Et in vnum Dóminū Iesum Christum, filiom Dei unigenitū. Et ex patre natum, ante omnia secula. Deū de Deo, sumen delumine. Deū verum de Deo vero. Génitum, nō factum, cōsubstantiālem patri: per quē omnia facta sunt. Qui propter nos homines, & propter nostrā salutē descendit de cœlis. Et incarnatus est de spíritu sancto ex Maria Virgine: Et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis: sub Pontio Pilato passus & sepultus est. Et resurrexit tértia die, secundum scripuras: Et ascendit in cœlum: sedet ad dextram patris. Et iterum venturus est cū gloria, iudicare viuos & mortuos: cuius regnū nō erit finis

finis. Et in sp̄iritum sanctum Dōminum & viuificāntē : qui ex patre filioque procēdit. Qui cū patre & filio simul adorātur, & conglorificātur: qui locūtus est per prophētas. Et vnā sanctā catholicā & apostolicā ecclēsiā. Confiteor vnum bathīsma in remissiōnē peccatōrum. Et expēcto resurrectionem mortuōrum. Et vitā venturi seculi. Amen.

Deinde osculatur altare, & versus populi dicit. **N**. Dōminus vobiscū. **R**. Et cum sp̄iritu tuo. Postea dicit Orēmus, & Offertorium. Quo dīeto si est Missa solennis, Diaconus pro rigit Celebriāti patenam cum hostia: si priuata, Sacerdos ipse accipit patenā cum hostia, quam offerens dicit.

Suscipe, sancte pater omnipotens, æterne Deus, hanc immaculātam hōstiam: quam ego indignus famulus tuus offero tibi Deo meo viuo & vero pro innumerabilibus peccatis & offendis & negligētijs meis, & pro omnibus circūstatijs, sed & pro omnibus fidelibus Christianis viuis atque defunctis: vt mihi & illis proficiat ad salūtem in vitam æternā. Amen.

Deinde repositā hostia super corporale, ministrat Diaconus vinum, Subdiaconus aquam in calice: vel si priuata est Missa, vtrumque infundit Sacerdos, & aquam miscendū in calice benedicit, dicens.

Deus, qui humānæ substātiæ dignitatē mirabiliter condidisti, & mirabilius reformāsti: da nobis per huius aquæ & vini mysteriū, eius

diuinitatis esse cōsortes, qui humani rātis nostrē fieri dignātus est particeps Iesus Christus filius tuus Dōminus noster. Qui tecum viuit & regnat, in vnitāte spiritus sancti, Deus: per omnia secula seculōrum. Amen.

In Missis pro defunctis dicitur prae dicta Oratio: sed aqua non benedicitur. Accipiens calicem, offert, dicens.

Offerimus tibi, Dōmine, cālicē salutāris, tuam deprecantes clementiā: vt in conspēctu diuinæ maiestatis tuæ p nostra & totius mūdi salutē, cū odōre suavitatis ascēdat. Amen.

Deinde posito calice super corporale, & palla cooperto, iunctis manib⁹ aliquantulum inclinatus dicit.

In sp̄iritu humilitatis, & in animo contrito suscipiāmur à te, Dñe: & sic fiat sacrificiū nostrum in cōspēctu tuo hōdie, vt placeat tibi Dñe Deus.

Erectus expandit manus, easque in altum porrectas iungens, elevatis ad cœlū oculis, & statim demissis dicit.

Veni sanctificātor, omnipotens æterne Deus.

Benedicit oblatā prosequendo. Et bene **R**. dic hoc sacrificiū tuo sancto nōmini præparātum.

Postea, si solenniter celebrat, bene dicit incensum, dicens.

Per intercessiōnem beati Michaēlis Archangeli stantis à dextris altaris incensi, & omnium electōrum suōrum, incensum istud dignētur dominus bene **R**. dicere, & in odorem suavitatis accipere. Per Christum Dōminum nostrum. **R.** Amen.

Et accepto thuribulo à Diacono
incensat oblata, dicens.

Incensum istud à te benedictum, as-
cendat ad te Dómine: & descendat
super nos misericordia tua.

Deinde incensat altare, dicens.

Dirigatur, Dómine, oratio mea,
sicut incensum in cōspectu tuo:
eleuatio manuum mearum sacrificiū
vespertinum. Pone Dómine custodi-
am ori meo, & ostium circumstantiæ
labijs meis: vt non declinet cor meū
in verba malitiæ ad excusandas excu-
lationes in peccatis.

Duxit thuribulu Diacono, dicit.

Accendat in nobis Dóminus ig-
nem sui amoris, & flammam æ-
ternæ charitatis, Amen.

Postea incensatur Sacerdos à Dia-
cono, deinde alii per ordinem: In-
terim Sacerdos lauat manus, dicens.

Lauabo inter innocentes manus
meas: & circundabo altare tuum,
Dómine. **V**taudiam vocem, laudis:
& enarrem vniuersa mirabilia tua.

Dómine dilexi decorem domus tuæ,
& locum habitacionis gloriæ tuæ. **N**e
perdas cum impijs animam meam: &
cum viris sanguinum vitam meam.

In quorū manibus iniquitates sunt:
dextera eoru n replēta est munētibus.

Ego autem in innocentia mea ingrē-
sus sum: redime me, & miserere mei.

Pres meus stetit in diresto: in ecclēsijs
benedic te, Dómine. **G**loria patri
& filio, & spiritui sancto. **S**icut erat
in principio, & nunc & semper, & in
secula seculorum. Amen.

In Missis pro defunctis, & tempo-
re Passiōnis in Missis de Tempore
omittitur Gloria patri. Deinde ad
medium altaris, & aliquantulum in-
clinatus iurētis manibus, dicit.

Suscipe, sancta Trinitas, hāc obla-
tiōnem, quam tibi offerimus ob
memoriam passiōnis, resurrectionis,
ascensionis Iesu Christi Dñi nostri: &
in honore beatæ Mariæ semper virgi-
nis, & beati Ioannis Baptistæ, & sancto-
rum apostolorum Petri & Pauli, & istorum
& omniū factorum: vt illis proficiat ad
honore, nobis autē ad salutem: & illi
pro nobis intercedere dignetur in cœ-
lis, quorum memoriā agimus in terris.
Per Christum Dñm nostrum. Amen.

Postea osculatur Altare, & versus
populum dicit.

Orāte fratres: vt meum ac vestrum
sacrificiū, acceptabile fiat apud
Deum patrem omnipotentem.

Circunstantes respondent: alioquin
ipsum met Sacerdos.

Suscipiat Dns sacrificiū de mani-
bus tuis vel meis, ad laudem & glo-
rā nominis sui: ad ueritatem quoq; nos-
trā, totiusq; ecclēsiæ suæ sanctæ. Amē.

Deinde manibus extensis absolu-
tè subiungit Orationes secretas. Qui
bus dictis, cūm peruentum fuerit ad
conclusionem, clara voce dicit. Per
omnia secula seculorum, cum praefac-
tione, vt in sequentibus. Praefatio in-
cipitur ambabus manib⁹ positis hinc
inde super Altare: quas aliquantu-
lum eleuat cūm dicit. **S**ursum corda.
Iungit manus, & caput inclinat, cūm
dicit,

dicit. Gratiæ agamus Domino Deo nostro Deinde disiungit manus, & disiunctas tenet usque ad finem Præfationis: & iterum iungit, cum dicit. Sanctus. &c.

Quomodo Præfationes continetur in principio huius libri Missalis inuenies. SEQVENS Præfatio cum suo cantu dicitur à Natiuitate dñe, usq; ad Epip. Et in Purificat. B. Mariæ Virginis. Et in festo Corporis Christi, & per Octauam.

Er omnia secula seculorum. Rx. Amen. ♫

Dóminus vobiscum. Rx. Et cū spiritu tu o. ♫. Sur-

sum corda. Rx. Habem⁹ ad dóminū. ♫. Gratiæ agamus

Dómi no De o nostro. Rx Dignum & iustum est.

Præfa
tio.

V erè dignū & iustum est, æquū & salutare, nos

tibi se per, & ubique gratiæ agere: Dómine sacte, pater oni;

potēs, ætérne Deus. Quia per incarnati verbi mystē-
 rium noua mētis nostræ oculis lux tu æ claritatis infusit:
 vt dū visibiliter Deū cognoscim⁹, per hūc in inuisibilium
 amōrē rapiām⁹. Et ī deo, cum Angelis & Archāgelis,
 cū Thronis & dominatiōnibus, cūq; omni militia cælestis
 ex exercitus, hymnū gloriæ tu æ canim⁹, si ne fine dicēntes.

INFRA ACTIONEM.

Cōmunicantes, & diem vel noctem sacratissimam vel sacratissimum
 celebrantes: qua vel quo beatæ Mariæ intemerata virginitas, huic mun-
 do edidit Salvatorem. Sed & memoriāl venerantes, in primis eiusdem glo-
 riōsæ semperque virginis Mariæ genitricis eiusdem Dei & Domini nostri Ie-
 su

su Christi. Sed & beatōrum Apostolōrum, &c. In prima Missa duntaxat dici
tur Noctem sacratissimam. deinde séper dicitur Diem sacratissimum, vñq;
ad Octauam Natiuitatis Dómini inclusuæ, & non ultra.

SEQVENS Præfatio cum suo cantu dicitur in Epiphania.

Dominī & per Octauam.

Per ómni a secula seculórum. **R.** Amé. **V.** Dómingo vo-

biscum. **R.** Et cum spíritu tu o. **V.** Sur sum cor da.

R. Ha bémus ad Dó mi num. **V.** Grátias a gámus Dó-

mino De o nostro. **R.** Dignum & iustum est.

V erē dignum & iustum est, æquum & salu tâ re, nos

tibi sé per & vbiq; grá tiaságere: Dómine sâcte, pater Óni

potens, ætēna Deus, Q uia cum vnigénitus tuus in sub-
 stāntia nostræ mortali tā tis appā ruit, noua nos immor-
 ta li tā tis suæ lu ce repa rā uit. Et í de o cum
 Angelis & Archángelis, cum Thronis & Dominati ó-
 nibus, cūque omni mili ti a cælēstis exér citus, hym-
 num glō riæ tu æ cá nimus si ne fi ne di céntes.

INTRA ACTIONEM.

Communicantes, & diem sacratissimum celebrantes: quo vnigénitus tuus
 in tua tecum glória coæternus in veritáte carnis nostræ visibiliter corpo-
 ralis apparuit. Sed & memóriam venerantes, in primis gloriósæ semperque
 virginis Mariæ genitricis eiusdem Dei, & Domini nostri Iesu Christi. Sed
 & beatórum Apóstolorum, ac Martyrum tuorum Petri & Pauli, &c.

Et dicitur per totam Octauam.

SEQVENS Præfatio cum suo cantu dicitur in Dominicis & in Festis Duplicibus, & Simiduplicibus Quadragesimæ: usque ad Dominicam Passio-
nis, nisi in Festis propria assignetur.

Per omnia secula seculorum. **R.** Amé. **V.** Dóminus vo-

biscū. **R.** Et cū spíritu tu o. **V.** Sur sum corda.

R. Habemus ad Dóminum. **V.** Grātias a gā mus

Præfa-
tio.

Dómino De o nostro. **R.** Dignū& iu stū est.

V. erē dignū & iustū est, æquū & salu tā re, nos tibi sem-

per & vbique gratias à gere: Dómine sancte pater omni-

potens æterne Deus. Qui corporali ie iūni o viti a cō-

primis, mentē eleuas, virtutem largi ris & præmia: per-

Christum Dóminum nostrum. Per quem maiestatē tuam

laudante an ge li, adorant domini na ti ônes, trémunt

pote stá tes. Cœli cœlorumque virtutes ac beata

se raphim, soci a exulta ti ô ne con cê lebrant.

Cum qui bus & nostras voces vt admitti iū be as de-

pre cámur, sup pli ci confessi ò ne dicéntes.

SEQVENS Præfatio cum suò canudicitur in Dominica Passionis, in Dominica Palmarum, in Feria quinta in Cœna Domini, & in Festis Duplicibus & Semiduplicibus eo tempore occurrentibus, nisi in Festis propria assigetur. Et in solennitatibus sanctæ Crucis.

Per ómnia secula seculorum. **R.** Amen. **V.** Dóminus

vobiscum. **R.** Etcū sp̄i ri tu tu o. **V.** Sur sum corda. **R.**

Ha bémus ad Dóminum **V.** Grâtiás a gâ mus Dó-

Præfa-
tio.

mino De o nostro. **R.** Dignū & iu stū est.

Ve r è dignum & iustum est, æquum & salu tá re,

nos tibi semper & ubique gráti as á ge re: Dòmi-
ne sancte pater omnípotēs, æterne Deus. Q ui salutem
humâni gêneris in ligno Crucis cōstitu í sti, vt vnde
mors o rie batur, inde vi ta re surgere. Et qui in ligno
vincêbat, in ligno quoq; vicerêtur: per Christū Dóminū
nostrum. Perquē maiestâtē tuam laudât ànge li, adórant
dominatiónes, tremunt potestátes. Cœ li cœlôrumq;
vir-

virtutes, ac beāta seraphim, so ci a exultati ó ne con-
 cē lebrant. Cum quibus & nostras voces, vt admitti iu-
 beas de precāmur, supplíci confessi ó ne di centes.

SEQVENS Præfatio cū suo cantu dicitur à vigilia Paschæ usq; ad Octauā
 & in Dominicis usq; ad Ascensionē: & in Festis Duplicibus & Semiduplicib⁹ eo
 tempore occurrētibus, nisi in Festis propria assignetur. Et in Sabbati sancti dicitur
In hac potissimū nocte: in die Paschæ usq; ad sabbatū in Albis inclusuè dicitur
In hac potissimū die: **deinceps** dicitur. **In hoc potissimum tempore.**

Erōmnia se cu la se culō rum, **R.** Amen.

R. Dómin⁹ vobiscū. **R.** Et cū spíritu tuo. **R.** Sursum corda.
R. Ha bēmus ad Dóminū. **R.** Gráti as a gā mus Dómi-

no De o nostro. R. Dignum & iustum est.

Præfa-
tio.

Verè dignū & iustum est, æquū & salutare,

Te quidem Dómine omni tēpore, sed in hac potis-

simum die gloriōsius prædicare, cūm Paschano-

strum immolatus est Christus. Ipse enim verus

est Agnus, qui ab ſtulit pec cā ta mundi. **Qui**

mortem nostrā moriendo destrūxit, & vi tam resur-

gén do re pa rá uit. Et í de o cum Ange lis
 & Archangelis, Cum Tronis & Dominati ó ni bus:
 Cumque omni militia cæléstis exér ci tus, hym-
 num gló ri æ tuæ cá nim us si ne si ne di cén tes.

INFRA ACTIONEM.

Communicantes, & diem sacratissimum celebrantes: Resurrectionis Dómini nostri Iesu Christi secundum carnem. Sed & memóriam venerantes, in primis gloriósæ semperque virginis Mariæ genitricis eiúsdem Dei & Dómini nostri Iesu Christi: sed & beatórum apostolórum, &c. **Sequitur.**

Hanc igitur oblationem seruitutis nostræ: sed & cuncte familiæ tuæ quam tibi offerimus, pro his quoque quos regenerare dignatus es ex aqua & Spíritu sancto, tribuens eis remissionem òmniū peccatorum: quæsumus Dómine, ut placatus, &c.

Sic dicit à Vigilia Paschæ usq; ad sabbatum in Albis inclusuè.

SEQVENS Præfatio cum suo cantu dicitur à die Ascensionis, usque ad Vigilia Pentecostes exclusuè, & in Festis tunc occurrentibus.

Per